

[Axel Kristensen.]

Byggetid kan gøres færdigt, for dermed at undgå en unødigt Fordyrelse af Byggeriet og en unødigt Udskydelse af Indflytning.

Vort Lovforslag giver Ministeren vidtgaaende Beføjelser til generelt at bestemme, hvilken Brug der maa gøres af Byggematerialer, og hvilke Arter af Byggeri der maa udføres; det sætter Reparationsarbejde under stærk Kontrol, og det giver en Decentralisation, der vil forenkle Administrationen betydeligt.

Efter § 1 nedsættes der et Nævn, Byggenævnet, men da Ministeren inden for de Grænser, Loven sætter, maa være fuldt ansvarlig, tillægges der kun dette Nævn raadgivende Virksomhed, og det er derfor nødvendigt, at Ministeren i Nævnet kan indsætte saa mange Medlemmer, han finder nødvendigt for at naa det tilsigtede Maal. Paa den anden Side berører Loven i saa høj Grad de forskellige Kommunetyper og Erhvervsformer, at der bør sikres disse en Plads i Nævnet. Da Nævnet imidlertid ikke skal træffe Beslutninger ved Afstemning, vil dets talmæssige Størrelse være uden Betydning. Det er naturligvis Meningen, at der ud over Nævnets Medlemmer skal sikres Ministeren al fornøden Sagkundskab, men denne bør ansættes under Ministeriet.

I § 2 bestemmes, at Ministeriet efter Forhandling med Byggenævnet kan afgøre, hvilken Anvendelse der maa gøres af de for Byggeriet nødvendige Materialer. Disse Bestemmelser skal gælde generelt for hele Landet, men der kan naturligvis skelnes mellem, hvilke Materialer i Art og Mængde der maa anvendes til de forskellige Former for Byggeri, saasom f. Eks. høj og lav Bebyggelse. Dette forudsætter, at der forud af Handelsministeren er truffet Bestemmelse om, hvor stor en Andel der tilfalder Byggeriet af de til Raadighed værende Materialer, der er fælles for Byggevirksomhed og andet Forbrug, som f. Eks. Træ til Emballage og Byggeri. Ministeren kan endvidere generelt bestemme Størrelsen af de Lejligheder, der maa bygges, og i hvilket Forhold disse maa bygges indbyrdes, og han kan forbyde visse Byggearter, som f. Eks. Sommerhuse, Garager o. lign. Derimod kan Ministeren for Boligbyggeriet ikke træffe Bestemmelser om Materiale-mængden i de enkelte Tilfælde ud over Dispensationer fra de generelle Regler.

Ved at erstatte Skønsafgørelserne med Hensyn til Materiale-mængden for det enkelte Tilfælde med generelle Regler vil det for det første være muligt at spare et stort administrativt Arbejde og et stort Projekteringsarbejde, fordi enhver ved, hvad der er

tilladt, og hvad ikke. Dernæst vil det fjerne en stærk Utryghedsfølelse i Befolkningen for vilkaarlig Behandling paa Basis af Skøn. Endvidere vil det sikre, at der fra Administrationens Side ikke kan ske Favorisering af bestemte Former for Finansiering. Hvis en en saadan Favorisering er nødvendig, maa det kræves, at det sker aabenlyst ved en særlig Lov. Som allerede nævnt er 67 pCt. af de i 1947 færdiggjorte Lejligheder bygget af private Bygherrer. Endelig, og det er ikke mindst vigtigt, vil det være Rigsdagen muligt at følge Administrationen af denne Lovgivning, idet Bekendtgørelser jo er offentligt tilgængelige, hvad Enkeltafgørelser ikke er.

For at sikre, at der ikke finder uøkonomiske Transporter Sted, kan Ministeren opdele Landet i indtil 6 Omraader, og der er her tænkt paa Bornholm, Storkøbenhavn, Sjælland med Øer, Fyen med Øer, og Jylland delt i 2 Omraader, men Ministeren er ikke bundet til denne Opdeling. Naar der er indsat et Maksimumstal for Omraaderne, er det, fordi Omraaderne ikke bør være for smaa. Bestemmelsen er f. Eks. tænkt brugt for Leverancer af Mursten; det vil være muligt at forbyde, at der transporteres Mursten fra Sjælland, som ikke er selvforsynende, og at sikre, at Forsyningerne kommer fra det Omraade, der normalt leverer Stenene. Endvidere kan man f. Eks. sikre en rimelig Fordeling af Cement til de forskellige Landsdele efter Behov, og saa fremdeles. Bestemmelsen vil næppe kunne medføre Gene af Betydning, men den vil kunne sikre Leveranceforhold, der ligner de normale, hvor Konkurrencen og Omkostningerne sikrer imod unødigt Fordyrelse gennem Transport.

§ 4 fastslaar, at de Myndigheder, der udsteder Tilladelsen til Boligbyggeri, ikke kan nægte saadan Tilladelse, naar de i Henhold til § 2 givne generelle Bestemmelser er opfyldt. Da der i alle Købstadkommuner og i mange andre Kommuner findes en lokal Byggeomyndighed af høj Kvalitet, der nu dels kontrollerer Byggeprojekterne med Henblik paa Brandvedtægt, Sundhedsvedtægt og almindelige Byggevedtægter, dels kontrollerer Byggeri paa Byggepladsen, findes det urimeligt at oprette nye Institutioner for disse Kommuner. Denne Myndighed skal jo ikke skønne, men kun efterregne, om Projektet overholder de i Henhold til § 2 givne Bestemmelser. Der skal altsaa kun finde en teknisk Bedømmelse af Projekterne Sted. Udgifterne ved den lokalt førerede Administration maa blive minimale, men Lettelserne for Erhvervslivet og Effektiviteten ved